

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/141/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721010477
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6721010477.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jozefa Mikuša a JUDr. Petra Hunáka, PhD., v trestnej veci obžalovanej A. B., stíhanej pre pokračovací zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 04. 09. 2025, o odvolaní obžalovaných A. B. a právnickej osoby: Pohrebníctvo Hanusková, s.r.o., so sídlom Kuzmányho nábrežie 32, Zvolen, IČO: 48 196 282, v zastúpení A. B. štatutárny zástupca, proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 1T/61/2021 zo dňa 31. 05. 2024, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 2 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 1T/61/2021 zo dňa 31.05.2024 v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodujúc sám

obžalovanú A. B., nar. XX.XX.XXXX vo Zvolene, trvale bytom C.,
D. E. XXXX/XX

u z n á v a v i n n o u , ž e

v b o d e 1/

ako zodpovedná osoba podnikateľského subjektu podnikajúceho pod obchodným menom Pohrebníctvo Hanuska s.r.o., so sídlom Kuzmányho nábrežie 32, Zvolen, IČO: 48 196 282, podnikajúca ako obchodná spoločnosť registrovaná na Daňovom úrade Banská Bystrica, pobočka Zvolen, ako mesačný platca DPH od 01. 03. 2016, v rozpore s § 78 zákona č. 222/2004 o DPH v znení neskorších predpisov:

- dňa 19.06.2019 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie máj 2019, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 2 001,62 € s lehotou splatnosti dňa 25.06.2019, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 1 453,79 €,
- dňa 18.07.2019 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie jún 2019, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 737,81 € s lehotou splatnosti dňa 25.07.2019, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 737,81 €,
- dňa 20.08.2019 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie júl 2019, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1 963,94 € s lehotou splatnosti dňa 26.08.2019, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 1 963,94 €,
- dňa 20.09.2019 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie august 2019, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 2 740,81 € s lehotou splatnosti dňa 25.09.2019, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 2 740,81 €,
- dňa 21.10.2019 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie september 2019, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1 915,82 € s lehotou splatnosti 25.10.2019, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 1 918,82 €,

- dňa 19.11.2019 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie október 2019, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1 520,91 € s lehotou splatnosti dňa 25.11.2019, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 1 520,91 €,

- dňa 16.12.2019 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie november 2019, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1 615,56 € s lehotou splatnosti dňa 27.12.2019, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 1 435,19 €,

- dňa 24.01.2020 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie december 2019, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 2 544,49 € s lehotou splatnosti dňa 27.01.2020, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 2 544,49 €,

- dňa 20.02.2020 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie január 2020, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 2 163,45 € s lehotou splatnosti dňa 25.02.2020, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 2 163,45 €,

- dňa 17.03.2020 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie február 2020, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 2 759,30 € s lehotou splatnosti dňa 25.03.2020, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 2 759,30 €,

- dňa 17.04.2020 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie marec 2020, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1 744,23 € s lehotou splatnosti dňa 27.04.2020, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 1 744,23 €,

- dňa 19.05.2020 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie apríl 2020 v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1 343,60 € s lehotou splatnosti dňa 25.05.2020, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 1 343,60 €,

teda celkovo za uvedené obdobie neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 22 323,34 €, čím neodvedením dane spôsobila skrátenie príjmov Štátneho rozpočtu Slovenskej republiky v zastúpení Daňovým úradom Banská Bystrica o sumu vo výške 22 323,34 €,

t e d a

v bode 1/

vo väčšom rozsahu zadržala a neodviedla určenému príjemcovi splatnú daň v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech a spáchala taký čin závažnejším spôsobom konania – po dlhší čas,

č í m s p á c h a l a

v bode 1/

pokračovací prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 277 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. k) Trestného zákona, § 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr. zák., § 46 Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, súd výkon trestu podmienične
o d k l a d á.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona, súd určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 6 Trestného zákona, súd obžalovanej 1/ u k l a d á aj trest zákazu činnosti výkonu funkcie člena štatutárneho orgánu vo výmere 67 (šesťdesiatšesť) mesiacov.

Obžalovaná 2/ právnická osoba: Pohrebničníctvo Hanuska, s.r.o., so sídlom
Kuzmányho nábrežie 32, Zvolen, IČO: 48 196 282, v zastúpení: A. B., štatutárny zástupca

v bode 1/

ako obchodná spoločnosť registrovaná na Daňovom úrade Banská Bystrica, pobočka Zvolen a obžalovaná 1/ A. B. ako zodpovedná osoba podnikateľského subjektu podnikajúceho pod obchodným menom Pohrebníctvo Hanuska s.r.o., so sídlom Kuzmányho nábrežie 32, Zvolen, IČO: 48 196 282, ako mesačný platca DPH od 01. 03. 2016, v rozpore s § 78 zákona č. 222/2004 o DPH v znení neskorších predpisov:

- dňa 19.06.2019 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie máj 2019, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 2 001,62 € s lehotou splatnosti dňa 25.06.2019, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 1 453,79 €,
- dňa 18.07.2019 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie jún 2019 v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 737,81 € s lehotou splatnosti dňa 25.07.2019, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 737,81 €,
- dňa 20.08.2019 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie júl 2019 v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1 963,94 € s lehotou splatnosti dňa 26.08.2019, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 1 963,94 €,
- dňa 20.09.2019 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie august 2019, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 2 740,81 € s lehotou splatnosti dňa 25.09.2019, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 2 740,81 €,
- dňa 21.10.2019 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie september 2019, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1 915,82 € s lehotou splatnosti 25.10.2019, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 1 918,82 €,
- dňa 19.11.2019 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie október 2019 v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1 520,91 € s lehotou splatnosti dňa 25.11.2019, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 1 520,91 €
- dňa 16.12.2019 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie november 2019 v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1 615,56 € s lehotou splatnosti dňa 27.12.2019, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 1 435,19 €,
- dňa 24.01.2020 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie december 2019, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 2 544,49 € s lehotou splatnosti dňa 27.01.2020, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 2 544,49 €,
- dňa 20.02.2020 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie január 2020, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 2 163,45 € s lehotou splatnosti dňa 25.02.2020, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 2 163,45 €,
- dňa 17.03.2020 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie február 2020, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 2 759,30 € s lehotou splatnosti dňa 25.03.2020, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 2 759,30 €,
- dňa 17.04.2020 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie marec 2020, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1 744,23 € s lehotou splatnosti dňa 27.04.2020, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 1 744,23 €,
- dňa 19.05.2020 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie apríl 2020, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1 343,60 € s lehotou splatnosti dňa 25.05.2020, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 1 343,60 €,

teda celkovo za uvedené obdobie neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 22 323,34 €, čím neodvedením dane spôsobila skrátenie príjmov Štátneho rozpočtu Slovenskej republiky v zastúpení Daňovým úradom Banská Bystrica o sumu vo výške 22 323,34 €,

t e d a

v bode 1/

vo väčšom rozsahu zadržala a neodviedla určenému príjemcovi splatnú daň v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech a spáchala taký čin závažnejším spôsobom konania – po dlhší čas,

č í m s p á c h a l a

v bode 1/

pokračovací prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 277 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. k) Trestného zákona, § 15 Zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb, na peňažný trest vo výške 1 500,- (jedentiscpäťsto) Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 1T/61/2021 zo dňa 31.05.2024 bola obžalovaná 1/ A. B. uznaná vinnou v bode 1) napadnutého rozsudku z pokračovacieho zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v bode 1/

ako zodpovedná osoba podnikateľského subjektu podnikajúceho pod obchodným menom Pohrebníctvo Hanuska s.r.o., so sídlom Kuzmányho nábrežie 32, Zvolen, IČO: 48 196 282, podnikajúca ako obchodná spoločnosť registrovaná na Daňovom úrade Banská Bystrica, pobočka Zvolen, ako mesačný platca DPH od 01. 03. 2016, v rozpore s § 78 zákona č. 222/2004 o DPH v znení neskorších predpisov:

- dňa 19.06.2019 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie máj 2019, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 2 001,62 € s lehotou splatnosti dňa 25.06.2019, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 1 453,79 €,

- dňa 18.07.2019 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie jún 2019, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 737,81 € s lehotou splatnosti dňa 25.07.2019, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 737,81 €,

- dňa 20.08.2019 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie júl 2019, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1 963,94 € s lehotou splatnosti dňa 26.08.2019, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 1 963,94 €,

dňa 20.09.2019 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie august 2019, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 2 740,81 € s lehotou splatnosti dňa 25.09.2019, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 2 740,81 €,

- dňa 21.10.2019 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie september 2019, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1 915,82 € s lehotou splatnosti 25.10.2019, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 1 918,82 €,

- dňa 19.11.2019 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie október 2019, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1 520,91 € s lehotou splatnosti dňa 25.11.2019, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 1 520,91 €,

- dňa 16.12.2019 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie november 2019, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1 615,56 € s lehotou splatnosti dňa 27.12.2019, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 1 435,19 €,

- dňa 24.01.2020 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie december 2019, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 2 544,49 € s lehotou splatnosti dňa 27.01.2020, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 2 544,49 €,

- dňa 20.02.2020 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie január 2020, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 2 163,45 € s lehotou splatnosti dňa 25.02.2020, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 2 163,45 €,

- dňa 17.03.2020 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie február 2020, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 2 759,30 € s lehotou splatnosti dňa 25.03.2020, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 2 759,30 €,

- dňa 17.04.2020 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie marec 2020, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1 744,23 € s lehotou splatnosti dňa 27.04.2020, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 1 744,23 €,

- dňa 19.05.2020 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie apríl 2020 v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1 343,60 € s lehotou splatnosti dňa 25.05.2020, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 1 343,60 €,

teda celkovo za uvedené obdobie neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 22 323,34 €, čím neodvedením dane spôsobila skrátenie príjmov Štátneho rozpočtu Slovenskej republiky v zastúpení Daňovým úradom Banská Bystrica o sumu vo výške 22 323,34 €,

Za toto konanie bol obžalovanej 1/ A. B. podľa § 277 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. k) Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Trestného zákona, § 46 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanej výkon trestu podmienienečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 6 Trestného zákona súd obžalovanej 1/ A. B. uložil aj trest zákazu činnosti výkonu funkcie člena štatutárneho orgánu vo výmere 72 mesiacov.

Obžalovaná 2/ právnická osoba : Pohrebníctvo Hanuska, s.r.o., so sídlom Kuzmányho nábrežie 32, Zvolen, IČO: 48 196 282, zastúpený A. B., štatutárny zástupca v bode 1) napadnutého rozsudku bola uznaná vinnou z pokračovacieho zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, pretože

v bode 1/

ako obchodná spoločnosť registrovaná na Daňovom úrade Banská Bystrica, pobočka Zvolen a obžalovaná 1/ A. B. ako zodpovedná osoba podnikateľského subjektu podnikajúceho pod obchodným menom Pohrebníctvo Hanuska s.r.o., so sídlom Kuzmányho nábrežie 32, Zvolen, IČO: 48 196 282, ako mesačný platca DPH od 01. 03. 2016, v rozpore s § 78 zákona č. 222/2004 o DPH v znení neskorších predpisov:

- dňa 19.06.2019 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie máj 2019, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 2 001,62 € s lehotou splatnosti dňa 25.06.2019, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 1 453,79 €,
- dňa 18.07.2019 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie jún 2019 v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 737,81 € s lehotou splatnosti dňa 25.07.2019, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 737,81 €,
- dňa 20.08.2019 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie júl 2019 v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1 963,94 € s lehotou splatnosti dňa 26.08.2019, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 1 963,94 €,
- dňa 20.09.2019 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie august 2019, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 2 740,81 € s lehotou splatnosti dňa 25.09.2019, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 2 740,81 €,
- dňa 21.10.2019 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie september 2019, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1 915,82 € s lehotou splatnosti 25.10.2019, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 1 918,82 €,
- dňa 19.11.2019 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie október 2019 v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1 520,91 € s lehotou splatnosti dňa 25.11.2019, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 1 520,91 €
- dňa 16.12.2019 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie november 2019 v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1 615,56 € s lehotou splatnosti dňa 27.12.2019, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 1 435,19 €,
- dňa 24.01.2020 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie december 2019, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 2 544,49 € s lehotou splatnosti dňa 27.01.2020, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 2 544,49 €,
- dňa 20.02.2020 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie január 2020, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 2 163,45 € s lehotou splatnosti dňa 25.02.2020, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 2 163,45 €,
- dňa 17.03.2020 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie február 2020, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 2 759,30 € s lehotou splatnosti dňa 25.03.2020, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 2 759,30 €,

- dňa 17.04.2020 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie marec 2020, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1 744,23 € s lehotou splatnosti dňa 27.04.2020, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 1 744,23 €,

- dňa 19.05.2020 podala daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie apríl 2020, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1 343,60 € s lehotou splatnosti dňa 25.05.2020, z ktorej neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 1 343,60 €,

teda celkovo za uvedené obdobie neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške 22 323,34 €, čím neodvedením dane spôsobila skrátenie príjmov Štátneho rozpočtu Slovenskej republiky v zastúpení Daňovým úradom Banská Bystrica o sumu vo výške 22 323,34 €,

Za toto konanie bol právnickej osobe Pohrebništvo Hanuska, s.r.o., so sídlom Kuzmányho nábrežie 32, Zvolen, IČO: 48 196 282, zastúpený : A. B., štatutárny zástupca, podľa § 277 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Trestného zákona, § 36 písm. j/, písm. k) Trestného zákona, § 15 zákona číslo 91/2016 Z.z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb, uložený peňažný trest vo výške 1 500,- €.

Proti tomuto rozsudku obžalované 1/ a 2/ v zákonnej lehote podali odvolanie proti výrokom o vine a treste a to prostredníctvom svojho obhajcu. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že v úvode odvolania obhajoba poukázala na napadnutý rozsudok a jeho odôvodnenie, na základe ktorého dospel prvostupňový súd k predmetnému rozhodnutiu. V tejto súvislosti obhajoba poukázala na § 2 ods. 10, ods. 11, ods. 12 Trestného poriadku, § 119 ods. 1 Trestného poriadku v, ktorom je upravené, čo je potrebné v trestnom konaní dokazovať a ozrejmla jednotlivé ustanovenia Trestného poriadku a ich obsah. V tomto smere obhajoba poukázala tiež na pravidlá, na základe ktorých rozhoduje súd o vine obvineného, pripomenula požiadavku na zistenie skutkového stavu bez dôvodných pochybností a následne poukázala na § 277 ods. 1 a 2 Trestného zákona, vysvetlila jeho obsah v súvislosti s § 138 písm. b) Trestného zákona. V tejto súvislosti následne obhajoba vysvetlila, v čom spočíva trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 alinea prvá Trestného zákona. Vzhľadom na vykonané dokazovanie je toho názoru, že bolo preukázané, že obžalovaná 2/ právnická osoba daň z pridanej hodnoty síce po lehote splatnosti uhradila, ale až na dve výnimky. V tejto súvislosti k dôvodom, prečo právnická osoba neuhradila daň z pridanej hodnoty v lehote splatnosti, poukázala na výpovede svedkov F. G. a F. D., ako aj na zápisnicu o ústnom prejednaní na Daňovom úrade Banská Bystrica zo dňa 11.08.2021, z ktorých je zrejmé, že obžalovaná A. B. a právnická osoba sa komunikácii so správcom dane nevyhýbali, poskytovali ako daňový subjekt správcovi dane nielen potrebnú súčinnosť, ale si dohodli so správcom dane aj splátkový kalendár, ktorý riadne plnili a plnia. V tomto smere sa obhajoba stotožnila so stanoviskom súdu prvého stupňa pokiaľ ide o posudzovanie konania obžalovanej A. B. a právnickej osoby, že je v rozhodnom období nutné venovať pozornosť aj tomu, aká bola celková hospodárska situácia právnickej osoby, v mene ktorej obžalovaného A. B. konala, či bolo reálne, aby dlžné platby boli odvedené obžalovanými 1/. a 2/ v lehote splatnosti, respektíve v inom možnom termíne.

Následne obhajoba ozrejmla situáciu okolo právnickej osoby Pohrebništva Hanuska, s.r.o., ktorá reálne začala podnikateľskú činnosť vykonávať od 01.07.2015 ako „priamy“, avšak nie právny nástupca SZČO H. B. - Pohrebništvo, IČO: 37 058 941, s miestom podnikania Kuzmányho nábrežie 1092/32, 960 01 Zvolen. V tejto súvislosti právnická osoba prevzala nielen zásoby uvedenej SZČO, ale aj záväzky z obchodného styku, ku ktorým sa postupne pridávali ďalšie záväzky z dôvodu, že H. B. už ako fyzická osoba si bez súhlasu obžalovanej A. B. ako konateľky právnickej osoby Pohrebništvo Hanuska, s.r.o., nielen bral finančné prostriedky za jednotlivé pohreby, používanie motorového vozidla, či maľovanie krížov, ale aj ďalšie finančné prostriedky na uspokojenie životných potrieb svojich a svojej manželky a mesačné splátky úverov. Prakticky sám rozhodoval o použití finančných prostriedkov až do augusta 2016, keď bol rozhodnutím súdu vzatý do väzby a následne bol Špecializovaným trestným súdom, pracovisko Banská Bystrica, aj odsúdený. Preto nie sú správne závery o tom, že obžalovaná A. B. umožnila nakladať s finančnými prostriedkami tretej osobe - H. B..

Súčasne obhajoba poukázala na okolnosti, za ktorých došlo k obmedzeniu osobnej slobody H. B.. Rovnako poukázala na hospodárenie právnickej osoby Pohrebništva Hanuska, s.r.o. a predovšetkým na platenie splatnej dane z pridanej hodnoty.

Pokiaľ ide o hospodárenie právnickej osoby obžalovanej, obhajoba namietala závery znaleckého posudku číslo X/XXXX znalkyne F. I. J., ktorá bola vypočítaná aj na hlavnom pojednávaní dňa 23.08.2023 a ktorá zotrvala na záveroch podaného znaleckého posudku. Osobitne obhajoba poukazovala na skutočnosť, že znalkyňa na strane 12 znaleckého posudku uviedla zostatok v pokladni obžalovanej 2/ ku dňu 31.12.2018 vo výške 58 221,78 € bez toho, aby vysvetlila, aké sú to finančné prostriedky a kde sa nachádzajú, v znaleckom posudku na strane 14 odsek 2 však uviedla, že z majetkovej štruktúry je zrejmé, že najväčšiu časť majetku predstavovali finančné účty, ktoré mali v každom z hodnotených rokov významnú výšku, pričom z analýzy finančných prostriedkov v časti 3.1.2 tohto znaleckého posudku je preukázané, že to boli len peniaze v pokladnici spoločnosti. Z hľadiska zadĺženosti a platobnej schopnosti spoločnosti znalkyňa na strane 15 odsek 3 znaleckého posudku uviedla, že „z prehľadu je zrejmé, že krátkodobé záväzky prevýšili krátkodobé pohľadávky vo všetkých sledovaných rokoch, čo len potvrdzuje platobná neschopnosť spoločnosti, pričom však jej ekonomická situácia nie je nepriaznivá“. Ďalej obhajoba zdôraznila, že znalkyňa výslovne uviedla, že „z celého účtovníctva je zrejmé, že finančné prostriedky nevyužívala na súkromné účely“. Závery predmetnej znalkyne významným spôsobom spochybňovala aj výpoveď svedkyne A. J., ktorá sa nielen obširne vyjadrila k okolnostiam založenia a vzniku obžalovanej 2/, teda právnickej osoby, ale aj k obdobiu, keď H. B. bral z pokladne finančnú hotovosť, pričom výslovne uviedla, že „dlh na pokladni narastal, lebo nebol to reálny stav finančných prostriedkov na pokladni“, respektíve „peniaze stále zostávali účtovne na pokladni, ale reálne tam nie sú“ a „preto A. B. nebola schopná i v žalovanom období rok 2019 až 2020 riadne plniť svoju povinnosť ohľadom zaplatenia a odvedenia dane“. Menovaná svedkyňa súčasne potvrdila závery znalkyne F. J. o technickej platobnej neschopnosti obžalovanej 2/, teda právnickej osoby.

Neodvedenie dane z pridanej hodnoty v určitom rozsahu je len naplnenie formálnych znakov objektívnej stránky trestného činu, ale v žiadnom prípade tento fakt neznamená, že boli naplnené všetky znaky trestného činu neodvedenia dane a poistného - pretože na naplnenie všetkých znakov je nevyhnutné aj to, aby bolo takéto konanie zavinené a to vo forme úmyselného zavinenia. Následne obhajoba ozrejmlila znaky skutkovej podstaty predmetného trestného činu podľa § 277 Trestného zákona.

Podľa obhajoby vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní tak nebolo jednoznačne a nad všetky pochybnosti preukázané, že obžalované 1/. a 2/. naplnili všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty neodvedenia dane a poistného a preto, ak zostanú po vyčerpaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti, je potrebné rozhodnúť v prospech obžalovaného a neuznať ho vinným z tohto prečinu. Obhajoba je toho názoru, že prvostupňový súd sa neriadil ustanoveniami § 2 ods. 10, 11 a 12 Trestného poriadku a produkované dôkazy na hlavnom pojednávaní hodnotil jednostranne, izolovane, a bez vzájomných súvislostí.

V ďalšej časti odvolania obhajoba vysvetlila pojem ultima ratio a jeho aplikáciu v konkrétnych trestných veciach. Súčasne poukázala aj na ustálenú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. IV. ÚS 186/07, PL.ÚS 15/98, II. ÚS 148/06), zmysle ktorej sa stabilne uplatňuje zásada prednosti ústavne konformného výkladu. Pokiaľ by odvolací súd dospel k záveru, že obžalované I. a II. naplnili svojím konaním obligatórne znaky pokračovacieho zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela, nie je jeho závažnosť nepatrná, obžalované 1/ a 2/ poukazujú na neprimeranosť uložených trestov. Uložený trest nemožno považovať za trest uložený v zmysle zásad pre ukladanie trestov podľa § 34 ods. 1 a ods. 3 Trestného zákona. Obhajoba ďalej poukázala na § 10 ods. 1 zákona číslo 91/2016 Z.z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb o zmene a doplnení niektorých zákonov a poukázala na vymenované tresty podľa § 3, ktoré môžu byť uložené právnickej osobe. V tejto súvislosti obhajoba ozrejmlila, aké tresty je možné uložiť právnickej osobe, v tomto smere poukázala aj na § 15 citovaného zákona, kde súd môže uložiť právnickej osobe peňažný trest od 1 500,- € do 4 miliónov eur, pričom uložený trest právnickej osobe vo výmere 1 500,- € obhajoba nechápe pri ekonomickej situácii tejto právnickej osoby inak, ako uloženie definitívneho likvidačného trestu, keď uložený peňažný trest len odčerpá ďalšie finančné prostriedky, ktoré by bolo možné uložiť na zaplatenie dane z pridanej hodnoty.

V závere odvolania opätovne poukázala na postup súdu pri rozhodovaní o vine obvineného a zásady, ktorých sa má pridržiavať pri hodnotení dôkazov, vrátane aplikácie zásady „in dubio pro reo“. Z uvedeného dôvodu navrhla zrušiť napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a vec vrátiť okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alternatívne, aby napadnutý rozsudok

zrušil a vo veci sám rozhodol tak, že obžalovanú 1/ a 2/ podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodí, pretože nebolo preukázané naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty neodvedenia dane a poistného, najmä však vo vzťahu k subjektívnej stránke tohto trestného činu, keď úmysel obvinených 1/ a 2/ zadovážiť sebe, či inému neoprávnený prospech preukázaný nebol, ako aj s prihliadnutím na zásadu in dubio pro reo.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu sa vykonalo v neprítomnosti obžalovanej A. B., ako aj v neprítomnosti právnickej osoby Pohrebníctvo Hanuska, s.r.o., v zastúpení : A. B., štatutárneho zástupcu. Obhajca oboch obžalovaných krátkou cestou doručil súdu súhlas na vykonanie verejného zasadnutia v ich neprítomnosti.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny vo vzťahu k oboj obžalovaným, vina a trest boli vyslovené na základe rozsiahleho dokazovania, okresný súd správne vyhodnotil dôkazy, rozhodnutie prvostupňového súdu je teda správne a zákonné, tresty oboj obžalovaným boli uložené tak isto zákonne. Prokurátorka však poukázala na ustanovenie § 39 Trestného zákona použité pri ukladaní trestu obžalovanej 1/ a 2/, ktoré je z hľadiska novely Trestného zákona irelevantné. Rovnako zmenou Trestného zákona došlo k prekvalifikovaniu zločinu u oboj obžalovaných na prečin zmysle § 277 ods. 1, 2 písm. a), b) Trestného zákona.

Obhajca oboj obžalovaných na verejnom zasadnutí zotrval na obsahu písomných dôvodoch odvolania, v čase, keď ho podával, sa nevyjadril k stavu po novele Trestného zákona, z toho dôvodu navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie, ak by súd dospel k záveru, že skutkový stav je preukázaný riadne, žiada, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a oboj obžalovaných spod obžaloby oslobodil. Pokiaľ ide o aplikáciu ustanovenia § 39 Trestného zákona, obhajoba je toho názoru, že dôvody jeho použitia sú dané aj po novele Trestného zákona. Súčasne poukázal na to, že k dnešnému dňu nebola uhradená len jedna položka z danej hodnoty. Preto žiadal rozhodnúť v zmysle jeho návrhu.

Krajský súd Banskej Bystrici na základe podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým podali odvolatelia odvolanie a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej A. B. a právnickej osoby: Pohrebníctvo Hanuska, s.r.o., nie sú dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby mu umožnili spravodlivé rozhodnutie v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Trestného poriadku a tieto dôkazy na rozdiel od záverov obhajoby aj správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

Prvostupňový súd podrobne v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu, ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov.

Po preskúmaní napadnutého rozsudku a predchádzajúceho konania krajský súd nezistil žiadne pochybenia v konaní a rozhodnutí okresného súdu v danom čase. Pokiaľ ide o skutkový stav prvostupňový súd správne konštatoval vo vzťahu k čiastkovým útokom uvedeným v bode 2/ podanej obžaloby, ktoré sa týkali neodvedenia dane zo závislej činnosti za svojich zamestnancov, že táto obžaloba bola podaná bezdôvodne, keďže z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaná A. B. uvedenú daň za obdobie jún 2019 až apríl 2020 uhradila v lehote splatnosti, z ktorého dôvodu ani pri jednom z dielčích útokov uvedených v bode 2) obžaloby nemožno hovoriť o naplnení skutkovej podstaty trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Trestného zákona. Z uvedeného dôvodu prvostupňový súd tieto čiastkové útoky uvedené v bode 2) z podanej obžaloby z výrokovvej časti rozsudku správne vypustil a nerozhodoval o oslobodení obžalovaných v tejto časti obžaloby, pretože išlo o pokračovací trestný čin.

Pokiaľ ide o čiastkové útoky uvedené pod bodom 1) napadnutého rozsudku vo vzťahu k obžalovanej 1/ A. B. a vo vzťahu k obžalovanej 2/ právnickej osoby : Pohrebníctvo Hanuska, s.r.o., týkajúcej

sa neodvedenia dane z pridanej hodnoty, mal prvostupňový súd z vykonaných dôkazov správne preukázané, že obžalované 1/ a 2/ mali vedomosť o svojej daňovej povinnosti. Napriek tomu, že obžalované vykazovali za obdobie uvedené v obžalobe vlastnú daňovú povinnosť, z tejto neodviedli daň v lehote splatnosti, v dôsledku čoho im vznikol nedoplatok na dani v celkovej výške 22 323,34 €. Takýmto konaním zároveň spôsobili skrátenie príjmov štátneho rozpočtu Slovenskej republiky o túto sumu. Tento skutkový stav mal prvostupňový súd preukázaný z výpovede obžalovanej 1/, ktorá uviedla, že si bola vedomá nedoplatkov na dani z pridanej hodnoty za obdobie uvedené v obžalobe, avšak tieto nedoplatky nedokázala uhrádzať z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. Z výpovede H. A. K., splnomocneného zástupcu za Daňový úrad Banská Bystrica a výpovede svedkyne F. K. G., F. H. D. a A. L. J. vyplynulo, že obžalovaná 2/ neodviedla daň z pridanej hodnoty za obdobie jún 2019 až máj 2020 v lehote splatnosti, v dôsledku čoho jej vznikol nedoplatok na dani v celkovej výške 22 323,34 €. Výpovedi obžalovaných a svedkov zodpovedali aj závery znaleckého posudku číslo 4/2021 vypracovaného F. I. J., ako aj z listinných dokladov predložených zo strany daňového úradu.

Prvostupňový súd mal tiež preukázané, že počas trestného konania došlo zo strany obžalovaných k čiastočnej úhrade nedoplatku na DPH, s výnimkou DPH za mesiac február 2020 vo výške 2 759,30 €, za mesiac marec 2020 vo výške 1 744,23 € a za mesiac apríl 2020 vo výške 1 343,60 €. Tieto úhrady však neboli urobené v lehote splatnosti. V tomto smere prvostupňový súd správne konštatoval, že aj napriek neskoršej čiastočnej úhrade splatnej dane obžalované naplnili všetky znaky skutkovej podstaty zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, pretože k naplneniu objektívnej stránky tohto trestného činu došlo už momentom zadržania a neodvedenia splatnej dane. Prvostupňový súd v tomto smere správne konštatoval, že podstatným pre prípadné vyodenie trestnej zodpovednosti je zistenie, aký bol rozsah neodvedenej dane ku dňu jej splatnosti, pretože práve okamih splatnosti dane, ako jeden z formálnych znakov skutkovej podstaty tohto trestného činu, ohraničuje dobu páchania trestného činu a predstavuje okamih jeho dokonania. Rovnako prvostupňový súd správne poukázal na ustanovenie § 86 ods. 1 písm. d) Trestného zákona o účinnej ľúlosti, ktorý upravuje možnosť páchatel'a sa zbaviť trestnej zodpovednosti a to takým spôsobom, že splatnú daň dodatočne zaplatí. Musí však zaplatiť celú splatnú daň, nielen jej časť, pričom tak musí urobiť najneskôr v nasledujúci deň po dni, keď sa po skončení vyšetrovania mohol oboznámiť s jeho výsledkami.

Podľa ustanovenia § 86 ods. 2 Trestného zákona trestnosť činu, okrem iného aj trestnosť činu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 Trestného zákona nezanikne, ak ide o páchatel'a, ktorý bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch postihnutý, alebo ak trestné stíhanie páchatel'a za obdobný čin bolo v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch zastavené z dôvodu zániku trestnosti trestného činu podľa odseku 1.

Podľa § 128 ods. 5 Trestného zákona sa postihnutým za obdobný čin rozumie ten, komu bola za obdobný čin uložená sankcia alebo iné opatrenie za priestupok alebo iný obdobný delikt. Nejde o postihnutého, ak bola uložená sankcia alebo iné opatrenie zahladené.

Prvostupňový súd vykonaným dokazovaním mal preukázané, že zo strany obžalovaných nedošlo k úhrade celej splatnej dane najneskôr nasledujúci deň po dni, kedy sa po skončení vyšetrovania mohli oboznámiť s jeho výsledkami, nebolo možné pristúpiť ani k uplatneniu inštitútu účinnej ľúlosti podľa § 86 ods. 1 Trestného zákona. K preštudovaniu spisu zo strany obžalovaných došlo dňa 30.07.2021, pričom čiastkové úhrady splatnej DPH boli síce vykonané najneskôr dňa 26.11.2020, avšak s výnimkou úhrady DPH za mesiac február, marec a apríl 2020. V tomto smere prvostupňový súd poukázal aj na rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Tdo/73/2015 zo dňa 25.10.2016 a sp. zn. 6Tdo/21/2016 zo dňa 22.06.2016, z obsahu ktorých vyplýva, že pokiaľ aj obvinený časť dlžnej sumy DPH uhradí pred oboznámením sa s výsledkami vyšetrovania, táto skutočnosť ho nemôže zbaviť trestnej zodpovednosti práve z dôvodu, že nezaplatil celú dlžnú čiastku. Ustanovenie § 86 ods. 1 písm. d) Trestného zákona o účinnej ľúlosti totiž predpokladá, že splatná daň bola zaplatená v celej dlžnej čiastke a nie iba jej časť.

V neposlednom rade prvostupňový súd správne pri vykonávaní dôkazov skúmal aj solventnosť obžalovanej 2/ v čase splatnosti dane, čo je základom pre vyodenie trestnej zodpovednosti podľa § 277 Trestného zákona, pričom súd skúmal nielen skutočnosť, či obžalovaná 2/ mala dostatok peňažných prostriedkov na úhradu splatnej dane, ale aj jej spôsob nakladania s finančnými prostriedkami

v rozhodnom období. Pri posudzovaní tejto otázky mal prvostupňový súd preukázané zo záverov znaleckého posudku číslo 4/2021 vypracovaného F. I. J. jednoznačne, že obžalovaná 2/ mala dostatok finančných prostriedkov na to, aby v termíne splatnosti uhradila všetky nedoplatky na daniach voči Daňovému úradu Banská Bystrica. Obžalovaná 1/ závery predmetného znaleckého posudku spochybňovala, pričom zdôrazňovala, že účtovne síce spoločnosť mala dostatok finančných prostriedkov na úhradu splatnej dane, avšak reálne sa finančné prostriedky v pokladni obžalovanej 2/ nenachádzali, z ktorého dôvodu nebolo reálne v jej možnostiach splatnú daň uhradiť. V tomto smere odkazovala najmä na konanie svojho otca, ktorý mal bez jej súhlasu vyberať finančnú hotovosť priamo z pokladne spoločnosti, ktorú následne nevrátil. Okrem toho tiež tvrdila, že z finančných prostriedkov vedených v pokladni uhrádzala dlhy svojho otca, a to z dôvodu nenarušenia korektných obchodných vzťahov s dodávateľmi. Túto obhajobu prvostupňový súd správne vyhodnotil ako irelevantnú, pretože splácanie dlhov otca obžalovanej 1/, respektíve umožnenie nakladania s finančnými prostriedkami z pokladne tretej osobe, by malo obžalovanú exkulovať z nezaplatenia splatnej dane. Opäť prvostupňový súd správne poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rámci svojej rozhodovacej činnosti, opakovane uviedol, že ak sa spoločnosť dostane do situácie, že ako dlžník nemá dostatok finančných prostriedkov na uhradenie všetkých svojich splatných záväzkov, je povinná všetkých svojich veriteľov (zamestnanci, daňový úrad, sociálna poisťovňa, zdravotná poisťovňa, obchodní partneri a iní) uspokojovať pomerne a rovnomerne. Ak podnikateľ nie je schopný uhrádzať tak prevádzkové náklady, odvody povinných platieb, ako aj mzdy svojich zamestnancov, musí prispôbiť hospodárenie podniku tak, aby si mohol plniť všetky svoje povinnosti, prípadne svoje podnikanie ukončiť (bližšie sa pozri napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Tdo/62/2011 zo dňa 16.08.2012 alebo aj rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Tdo/85/2017 zo dňa 26.04.2008).

Vzhľadom na vyššie uvedené potom prvostupňový súd správne konštatoval, že obžalovaná 1/ tým, že nezaplatila splatnú daň, zvýhodnila vlastný podnikateľský subjekt za účelom jeho ďalšieho fungovania a to tým, že selektívne uprednostnila úhradu ňou vybraných výdavkov na úkor splatnej dane, ktorá požíva charakter prednostnej pohľadávky. Obžalované vedeli o svojej povinnosti zaplatiť daň, preto ak prednostne plnili záväzky z iných vzťahov, uvedená skutočnosť ich nemôže exkulovať z nezaplatenia splatnej dane. Prvostupňový súd pri hodnotení skutkových okolností správne dospel k záveru, že obžalované mali svoje hospodárenie prispôbiť tak, aby mohli plniť svoje povinnosti, prípadne mali svoje podnikanie ukončiť. Obžalované v danom prípade neurobili žiadne kroky smerujúce k tomu, aby plnili svoje záväzky voči daňovému úradu, pričom na uvedenú skutočnosť obžalovanú 1/ niekoľkokrát upozornila aj svedkyňa A. L. J., ktorá jej dokonca navrhovala možnosť riešenia prostredníctvom uzatvorenia zmluvy o pôžičke, ktorú možnosť však obžalovaná ignorovala. S poukazom na vyššie uvedené potom okresný súd správne dospel k jednoznačnému záveru o tom, že skutok uvedený v bode 1) napadnutého rozsudku týkajúci sa oboch obžalovaných sa stal a spáchali ho práve obžalované 1/ A. B. a obžalovaná 2/ právnická osoba : Pohrebniectvo Hanuska, s.r.o., zastúpené A. B., štatutárnym zástupcom.

V čase rozhodovania okresného súdu ten nepochybil ani z hľadiska právnej kvalifikácie predmetného skutku, obžalované svojím konaním naplnili zákonné znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, a to s poukazom na skutočnosť, že svojím konaním spôsobili škodu väčšieho rozsahu, t. j. až vo výške 22 323,34 €, pričom trestný čin bol spáchaný závažnejším spôsobom konania a po dlhší čas.

V čase rozhodovania okresný súd vo veci správne uznal vinu oboch obžalovaných, pričom nepochybil ani pri ukladaní trestov, keď obžalovanej A. B. uložil podľa § 277 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. g) Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Trestného zákona, § 46 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, pričom podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd výkon trestu obžalovanej podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona jej určil skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov. Súčasne podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 6 Trestného zákona súd obžalovanej A. B. uložil aj trest zákazu činnosti výkonu funkcie člena štatutárneho orgánu vo výmere 72 mesiacov.

Právnickej osobe : Pohrebniectvo Hanuska, s.r.o., prvostupňový súd podľa § 277 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Trestného zákona a § 36 písm. j), písm. c) Trestného zákona, § 15 zákona číslo 91/2006 Z.z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb uložil peňažný trest vo výmere 1 500,- €.

Okresný súd vo veci rozhodol dňa 31.05.2024 a teda pred účinnosťou novely Trestného zákona, ktorá začala byť účinná od 06. 08. 2024. Krajský súd v tejto súvislosti musí konštatovať, že prvostupňový súd správne ustálil skutkový stav veci a vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami hodnotenia dôkazov, pričom odvolací súd sa s týmito závermi plne stotožnil. Medzi rozhodnutím okresného súdu a rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci však nadobudla účinnosť novela Trestného zákona, ktorá upravila pravidlá trestnej zodpovednosti za skutok, ktorý spáchali obžalované 1/ a 2/. Z uvedeného dôvodu na základe správne zisteného skutkového stavu musel odvolací súd zrušiť napadnutý rozsudok z dôvodu nadobudnutia účinnosti novely Trestného zákona po rozhodnutí okresného súdu a obžalovanú 1/ A. B. na rozdiel od prvostupňového súdu uznať vinnou z pokračovacieho prečinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, keďže vo väčšom rozsahu zadržala a neodviedla určenému príjemcovi splatnú daň v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech a spáchal taký čin závažným spôsobom konania - po dlhší čas.

V prípade obžalovanej A. B. teda odvolací súd uznal obžalovanú z miernejšieho prečinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. a) , písm. b) Trestného zákona a keďže sa zmenil rozsah trestnej sadzby pre tento prečin od 1 roku až 5 rokov, pričom pred novelou Trestného zákona to bolo 3 roky až 8 rokov. Teda došlo k zníženiu trestnej sadzby za predmetný prečin, odvolací súd potom obžalovanej zmiernil aj uložený trest odňatia slobody na výmeru do 8 mesiacov, pričom výkon trestu jej za rovnakých podmienok ako okresný súd, podmienienečne odložil na skúšobnú dobu 2 rokov. Súčasne obžalovanej 1/ krajský súd uložil aj trest zákazu činnosti výkonu funkcie člena štatutárneho orgánu vo výmere 67 mesiacov, čo je najnižšia možná výmena trestu.

Pokiaľ ide o právnickú osobu : Pohrebničníctvo Hanuska, s.r.o., aj v jej prípade odvolací súd musel zmierniť právnu kvalifikáciu a to na pokračovací prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, pričom za toto konanie právnickej osobe aj krajský súd musel uložiť zmysle § 277 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. c) Trestného zákona, § 15 zákona číslo 91/2016 Z.z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb peňažný trest vo výške 1 500,- €, čo je na spodnej hranici ukladaného peňažného trestu, keďže právnickej osobe je možné uložiť peňažný trest až do výšky 4 milióny eur.

V tejto súvislosti sa odvolací súd nestotožnil s tvrdením obhajoby, že peňažný trest 1 500,- € je pre právnickú osobu likvidačný. Na tomto mieste je potreba pripomenúť, že pohrebničníctvo je lukratívne podnikanie a peňažný trest uložený na spodnej hranici trestnej sadzby nie je možné označovať za likvidačný. Rovnako ani s ďalšími námietkami obhajoby odvolací súd nemohol súhlasiť a vyhodnotil ich ako účelové, ktoré mali obžalovaných zbaviť trestnej zodpovednosti.

Takto uložené tresty aj odvolací súd považuje za zákonné a spravodlivé, ktoré zodpovedajú zákonným podmienkam pre individuálnu a generálnu prevenciu.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody preto senát Krajského súdu v Banskej Bystrici rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto svoje rozhodnutie prijal krajský súd pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.